

andre Lande afvikler deres Inflation, skal vi naa til normale Tilstande, og jeg haaber, at det vil komme til at ske for os og de Lande, vi staar i Forbindelse med, gennem en rolig Afvikling. Det kan tage Menneskealdrer, hvor de er haardest ramt; men hellere det end at rammes af en Statsbankerot eller Nedskrivning af Møntens Værdi, thi det kan føre til Katastrofer, som ikke er til at overse. Med andre Ord: vi er i højeste Grad afhængige af Europas Økonomi, og det gælder for os fra Dag til Dag at sætte Tæring efter Næring, med en faldende Lefevod at værges os saa godt, som vi kan. Et Universalmiddel gives der ikke. Men hvis det gives — vi saa jo, at de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen, Stauning og Rode raabte paa, at Regeringen skal gøre noget, at den skal hjælpe, og at det er forkasteligt, at den ikke gør det —, men *har* de Herrer et Middel, hvorfor i Himlens Navn kommer de saa ikke frem med det? Det er en Forbrydelse mod Samfundet ikke at komme frem med det. Jeg erkender, vi har intet radikalt Middel, som er i Stand til at hjælpe. Men hvorfor kræver de af andre det, de i Virkeligheden selv er fuldstændig ude af Stand til at gøre? Lad os hjælpe os selv i hvert enkelt Tilfælde, saa godt vi kan, men lad os ikke søge at bilde os selv eller andre ind, at der gives et Universalmiddel, thi det gives ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Under den lange Tale, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen i Gaar og i Dag har holdt her i Tinget, har det høje Ting faaet meddelt, at foruden Lord Kitchener var der en Mand til her i Europa, som vidste, at Verdenskrigen vilde vare længe, og det var det ærede Medlem, og det kan selvfølgelig have historisk Interesse for dem, der skal skrive Verdenskrigens Historie. Men naar det ærede Medlem dernæst gik over til at sige, at efterhaanden var det saaledes, at alle andre end dem, der sad i Ministeriet Zahle, forstod, at Danmarks økonomiske Politik under Krigen maatte lægges an paa langt Sigt, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem er en lille Smule i Strid med de Kendsgøringer, som foreligger om Krigstidens økonomiske Politik, thi ligegyldig hvilken Opfattelse man har af det Ministeriums Politik, der sad i Krigstiden, saa maa alle jo dog være enige om, at

den Maksimalprispolitik, som blev indledt ved Nytaarstid 1915, netop var Udtryk for en Politik *paa lang Sigt*, medens den Politik, som den Gang blev anbefalet fra det ærede Medlems Partis Side, nemlig en omfattende Understøttelsespolitik — jeg tænker her ikke mindst paa det Forslag, som den nuværende højtærede Landbrugsminister i 1915 fremkom med, om at man skulde lade Verdenspriserne gælde og give Understøttelse i vid Udstrækning —, var en Politik *paa kort Sigt*, og hvilket Parti vi i øvrigt tilhører, er vi alle nu klare over, at med den Politik vilde det danske Samfund i Løbet af kort Tid være blevet til den Fattiggård, som Hr. Pinstrup paa et senere Tidspunkt talte om. Det var ikke en Politik, som den højtærede Landbrugsminister stod ene med i sin den Gang politisk set uansvarlige Stilling, det var en Politik, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup tiltraadte i det daværende Landbrugsraad, og det var en Opfattelse, som afdøde P. Th. Nielsen tiltraadte i Den overordentlige Kommission. Jeg tror derfor, man tør sige, at Tiden ikke er inde nu til at tale om, at den Politik, der blev ført fra den daværende Regerings Side, ikke var anlagt paa lang Sigt. Naar det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen dernæst udtalte, at det var noget sent, det radikale Venstre og dets Ordfører her talte advarende Ord til det danske Landbrug, maa jeg spørge, om det ærede Medlems Parti i Krigsaarene advarede det danske Landbrug mod Konjunkturerne. Nej, enhver ved, at naar det radikale Venstre i disse Aar advarede mod Konjunkturerne, haanlo man ad os ude paa Møderne. Nu sidder der mange ude i det danske Landbrug med Smerten, og det er kun en lille Fornøjelse for dem, at de har troet det samme som de store Profeter, hvad enten de kommer fra Dalum eller fra Kellerup.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Som man kunde vente, er det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Udtalelse et typisk Udtryk for, hvad man hører fra den Kant, en Hævdelse af, at Maksimalprispolitikken var en Politik paa lang Sigt. Ja, det blev den, da Folk opdagede, at det blev en langvarig Krig. Det var ogsaa en typisk Udtalelse af det ærede Medlem, naar han sagde, at det var historisk interessant, at jeg havde vidst, hvor længe Krigen vilde vare. Det har jeg aldeles